

minno ja parrast teie ennese süddame peäle ja tunnistage siis selle sure hulga rahwa ees ilma kawwalusfeta, tõemelega, kelle südda hirmo ja ahhaustuße parrast enam peksab, kas minno südda woi teie südda? minna tahhan rõmoga ja rahhoga omma kallii Snnisteggia sees, kelle sisse ma ollen kindlaste usknud, siit ilmast ärralabtuda!“ — Stohtomoistia, sest juttust usna ehmatand, ei teadnud, mis selle peäle wastada, kaskis pu-pinnu põllema süta, agga andis sedda kasko kartlikko healega, et küll olli tunda, et temmale surem ahhaustus olli kui selle martrile (kannajale). —

„Keik kes tahtwad jummalakartlikult ellada Kristusse Jesusse sees, neid peab ka takkakiusata!“ — 2. Tim. 3. p. 12. s.

Kas sul ep olle suggogi halle meel ühhe waese rummala Judiga?

Paljo on neid risti-innimesi Ma peäl leida, kes neid Judid wägga põlgawad, unustades et ka nende hulgas paljo ausad ja helded innimesed leida on. (Kes teile neid siin tõeste sündinud asjad luggeda annab, woib teile ka omma ennese ello-luggust sedda tõega tunnistada, et temma woeral maal, pealegi raskeste haige, Judide käest suurt abbi on leid-

nud, kes saggedašte tedda käisid haige wodi peäl katsumas, ja mõndasuggust kallid road ja joma-aiad temmale tõid, mis sellel tarwis lähwad, kes pitka ja raske haigusse keif omma ihho-rammo on kautanud; nemmad ka uskusid temmale mõnda sadda rubla rahha lainuks, nenda et temma praegogi weel, et sedda aega küll jo liggi 40 aastad on, Summalat süddamest tännab, kes selsammal hädda ja sõa aial sesuggusi helded innimesi temma jure satis). Pealegi ei tohhi meie mitte unustada, et se mitte meie tõ ja teggeminne ep olle, kas sünnime Juda woi risti-rahwa usso sees, waid se on Summala tahtminne, ja kuidas meie tohhi sine sedda rahwast alwaks pidada ja põlgada, kelle seast meie kallis Snnisteggia isse, lihha poolt on sündinud.

— Weel wimaks meie ei tohhi ka selleparrast Juda meest mitte põlgada, et neile ka se aeg peab kätte joudma, et nemmad õnsaks teggewa risti-usso pole hoidwad. Kuulgem siis mis kirjad meile ühhest Juda mehhest juttustawad. — Londoni linnas ellas üks wägga rikkas Juda mees omma abbikasa ja ühhe ainsa lapsega, ühhe wägga wisaka tütreaga kes iggaühhe mele parrast olli, temma wöttis kätte ja läks seält ülle merre kaugele male Amerika ellama. Tee peäl surri temma naesterahwas ärra ja temmale ei jänud muud keddagi seltsiks kui temma armas tüttar, kelle ülleskaswatamisefes temma paljo